

گفت‌وگو
زهراکرمی

ایران با کسب رتبه ۱۵ تولید علم جهان، همچنان برسکوی نخست شتاب رشد تولیدات علمی در

منطقه قرار دارد و همین مسئله باعث شده است که رهبر معظم انقلاب همواره بر حفظ این جایگاه تأکید داشته باشند و در دیدار اخیر خود با اساتید دانشگاه خاطر نشان کنند: «حرکت علمی که در کشور شروع شده، برای آینده حیات ملت ما و دنیای اسلام، مسئله‌ای اساسی است، لکن دغدغه من ثبات این حرکت است و مبادا وضعیتی پیش بیاید که این حرکت متوقف شود.» اگرچه این پیشرفت‌های علمی مروه‌ن تلاش همه دولت‌های پس از انقلاب بوده است، اما سهم قابل توجهی از این دستاوردها در دولت دهم حاصل شد و ایران در چهار سال مسئولیت دولت گذشته، توانست به مر تبه خوبی در جهان و منطقه در رابطه با رشد تولیدات علمی دست پیدا کند و حالا حفظ این جایگاه به دغدغه همه مسئولان نظام تبدیل شده است تا جایی که نما پندگان مجلس به دلیل کاهش این رشد شتاب علمی، قرار است وزیر علوم دولت یازدهم را مورد استیضاح قرار دهند. اما اینکه دولت گذشته چه کرد که به رتبه اول منطقه در رشد تولیدات علمی تبدیل شد، سؤالی است که در مصاحبه «جوان» با دکتر «کامران دانتشجو» وزیر علوم دولت دهم به آن پاسخ داده می‌شود.

شما از چه طریقی توانستید زیرساخت‌های رشد تولید علمی در دولت دهم را فراهم کنید و در عرض چهار سال جایگاه و مر تبه علمی کشور را با شتاب بسیار تندی افزایش دهید؟

در دولت دهم، اولین کاری که دنبالش رفتیم حذف کتکور در دانشگاه پیام نور و دانشگاه آزاد در مقطع کارشناسی بود، چون احساس می‌کردیم به اندازه کافی صندلی وجود دارد، زمانی یک میلیون متقاضی داشتیم و ۲۰۰ هزار صندلی ولی الان به جایی رسیدیم که یک میلیون متقاضی داریم و یک میلیون و ۲۰۰ هزار صندلی و کتکور دیگر در مقطع کارشناسی معنا نمی‌دهد، پس از آن، با مصوبه قانونی مجلس سوابق تحصیلی در کتکور لحاظ شد. در بعد آموزشی تعداد کل دانشجویان را افزایش دادیم و از ۲ میلیون واندی به ۴ میلیون واندی رساندیم. در مقطع دکتر اقبلا ۳۰ هزار داوطلب وجود داشت و ۲ هزار نفر پذیرفته می‌شدند، در دولت دهم به‌جایی رسید که ما چیزی حدود ۲۰۰ هزار متقاضی داشتیم که باید ۲۰ هزار نفر را جذب می‌کردیم و برای این منظور به این سمت رفتیم که تحصیلات تکمیلی را افزایش دهیم و به همین خاطر چیزی حدود ۱۸ هزار نفر عضو هیئت علمی جذب کردیم. ما فقط بحث صلاحیت‌های عمومی را بررسی می‌کردیم و بررسی سوابق علمی را به عهده دانشگاه گذاشتیم و زیرساخت‌ها را درست کردیم.

متقاضی ارشد نیز یک میلیون نفر شد و البته من معتقدم با همین امکانات فعلی می‌توانیم ظرفیتمان را سه برابر کنیم. من که کار را شروع کردم چیزی حدود ۴۵ هزار نفر عضو هیئت علمی داشتیم، وقتی من وزارتخانه را تحویل دادم چیزی حدود ۶۵ هزار نفر عضو هیئت علمی داشتیم. از سوی دیگر من سعی کردم تحصیلات تکمیلی را از انتصار چند دانشگاه در آورم و در سطح کشور بخش کمی که همه دانشگاه‌ها بتوانند تحصیلات تکمیلی داشته باشند و در این دانشگاه‌ها، بین مجموعه صنعت و دانشگاه ارتباط برقرار کردم تا بتوانند پروژه تعریف کنند. رشته محل‌ها را نیز به تناسب افزایش دادشجو، در همه مقاطع افزایش می‌دادیم. چیزی حدود ۴ هزار سرفصل که تاکنون بازنگری نشده‌بود، بازنگری شد. به خاطر اینکه بتوانیم از اساتید بیشتر بهره‌مند شویم به‌رغم کمبود هم‌جوسازی‌ها سن بازنشتتگی را افزایش دادیم و در شورای عالی انقلاب فرهنگی تصویب شد و از ۶۵ سال به ۷۶ سال افزایش پیدا کرد. است.د تمام‌های ما چیزی حدود ۸۰۰ نفر به ۴۰۰ نفر رسید.

چه بعد پژوهشی چطور؟

در بعد پژوهشی کاری که ما کردم رشد تولیدات علمی کشور بود. رشد تولیدات علمی در دانشگاه‌ها در تحصیلات تکمیلی به خصوص در دکتر صورت می‌گیرد و ما این ظرفیت را بالا بردیم و در تمام این مدت از نظر ارزی مشکل دانشگاه‌ها را حل کردیم و حتی برای فرستادن از دانشجویان خارج از کشور مشکل داشتیم اما همه این‌ها فشارها رشد تولید علمی ایران در سال‌های مسئولیت من به ۱۱ تا ۱۳ برابر متوسط رشد تولید علمی دنیا رسید. این رشد تولید علمی را پایگاه‌های ISI و اسکوپوس مورد برآور قرار می‌دهند. تولید علمی در هشت سال اصلاحات در پایگاه اسکوپوس ۹ هزار تا بود یا در پایگاه ISI چیزی کمتر از ۲۰ هزار، ما هم همین پایگاه را ملاک قرار دادیم و در دوره مادر چهار سال ۱۴۰ هزار مقاله ثبت شد و رشد علمی کشور بر شد.

آماری داری به که سهم دولت دهم در تولید رشد علمی کشور از ابتدای انقلاب تاکنون را نشان دهد؟

بله، از ابتدای انقلاب تا سال ۱۷۵،۹۲ هزار سند علمی توسط ایران در پایگاه استنادی ISI ثبت شد که ۱۰۳ هزار برای چهار سال وزارت بده است، یعنی چیزی حدود ۶۰ درصد در اسکوپوس از اول انقلاب تا سال ۲۱۷،۹۲ هزار ثبت شده، ۱۴۰ هزار سهم چهار سال دولت دهم بوده است، چیزی حدود ۶۵ درصد، مر تبه علمی ایران در منطقه اول شد، در حالی که باید سال ۲۰۱۴ به این رقم می‌رسیدیم یعنی دو سال بعد از اینکه من وزارتخانه را تحویل دادم در دنیا پانزدهم شدیم بعد همین پایگاه‌ها اذعان کردند که اگر ایران همین طور جلو برود تا پنج سال دیگر رتبه‌اش تک‌رقمی می‌شود. درصد سهم ایران در تولید علم دنیا، ۳دهم درصد بود که به ۲/۲ درصد رسید؛ یعنی هفت برابر شد و نکته قابل توجهش این است که ما یک درصد جمعیت دنیا را داریم و این نشان‌دهنده فعال‌شدن دانشگاه و مراکز پژوهشی، اعضای هیئت علمی و دانشجویان است.

چگونه دانشگاه‌ها را درگیر حوزه پژوهشی کردید؟

کاری که در این زمینه انجام گرفت، از تباط دانشگاه با حوزه صنعت بود که در این زمینه دکتری پژوهش محور را ایجاد و برای آن آئین‌نامه تصویب کردیم. مسئله این بود که در این دکترا کار فرما باید مشخص باشد و کاری که می‌خواهد در این دکترا صورت بگیرد باید حتماً در صنعت متقاضی داشته باشد و امیدوارم این دکترا و کم‌رنگ نکنند و این یکی از نکات مثبت است که باید گسترش پیدا کند.

وقتی من کار را تحویل گرفتم پنج دانشگاه بود که با وزارت دفاع همکاری می‌کرد و من آن را به ۶۷ دانشگاه تبدیل کردم. من در زمان رأی اعتماد گفتم ۸۰ درصد کار‌های تحقیقاتی دانشگاه‌ها را به سمت کار دفاعی می‌برم تا توان دفاعی کشور افزایش یابد، کجا باید جز دانشگاه سائتر یفیو، ماهوار، هواپیم، موشک، زیر دریایی و ناو را تولید کند ما ۵۰ طرح کلان تعریف کردیم و صنعت را می‌گفتم بیاید تا بگوید طرح چیست و این را تبدیل به پروژه و پروژه را به چند رساله دکترا تبدیل می‌کردیم و دانشگاه‌های

دیگر در استان‌های مختلف را با دانشگاه‌های بزرگی چون تهران، شریف، علم و صنعت فردوسی به یک کنسر سیوم تبدیل کردیم و گفتمیم کار فرما هم در این کنسر سیوم باشد و خودش نظارت می‌کرد و چیزی حدود ۲ هزار و ۵۰۰ همیلسارد تومان پروژه تعریف کردیم و همه دانشگاه‌ها فعال شدند. برای پروژه‌های تقاضا محور ۴۰۰ میلیارد تومان اعتبار در نظر گرفتیم، با هماهنگی وزارتخانه‌های صنعت و دفاع، هفت پژوهشگاه دانشگاهی ایجاد کردیم، ۲۰۰ پروژه وزارت دفاع را در ۱۲۰۰ رساله آوردیم و این بود که ۶۷ دانشگاه مشغول شدند و اینها کار شبانه‌روزی می‌برد. تدوین آئین‌نامه بورس دکترا برای دستگا‌های اجزایی را تعریف کردیم تا سطح علمی مجموعه‌ها بالا برود. ما دانشگاه‌ها را از نظر مالی خودکفا کردیم و به‌رغم همه بی‌پولی‌ها در طول این مدت، یکبار اعلام نکردم که مشکل پولی دارم و صندوق ما خالی است.

از طرف دیگر ما پردیس بین‌الملل ایجاد کردیم به جای اینکه دانشگاه‌ها از اینجا برود تاجیکستان و مالزی و... درس بخواند در این پردیس‌های ۲ می‌توانست ۵۰ میلیون تومان به‌جای ۶۰۰ میلیون تومان و با اساتید خود دانشگاه درس بخواند و این هم منبع درآمدی برای دانشگاه شد و هم اینکه سطح آموزشی در این دانشگاه به مراتب از کشورهایی که اسم بردم بالاتر بود و دیگر اینکه از نظر فرهنگی در کنار خانواده‌هاش بود.

مهم‌ترین شاخصه‌ای که باعث شد به این رشد علمی برسیم چه بود؟

نگاه ما در این زمینه به فرمایشات رهبر انقلاب بود، ایشان تأکید زیادی بر رشد علمی داشتند و ما این کار را با آرام‌نگه داشتن دانشگاه و به کمک اساتید و دانشجویان جلو بردیم تا این‌ها لذت کار علمی و تحقیقاتی را حس کنند. لذتش را که حس کنند دیگر این را با چیزهایی چون میجانات کاذب دوره اصلاحات و ۱۸ تیر عرض نمی‌کردند.

ولی شما دانشگاه‌ها را در دست پس از فتنه ۸۸ تحویل گرفتید، قطعاً آرام کردن دانشگاه در آن برهه کار سختی بود، چطور توانستید؟

درست است، دانشگاه در آن چند ماه اول به خاطر طمعی که دشمن به این مراکز آموزشی کرده بود، کاملاً ملتهب بود و من واقعاً با «هذا» من فضل ربی» جلو رفتم، فقط خدا و دعای مردم و نفس و

هدایت‌های مقام معظم رهبری بود که باعث شد بتوانیم از این برهه سخت عبور کنیم، ولی اساتید و دانشجویان ما آدم‌های فهمیده‌ای هستند، فرق الله‌کر و واقعی و الله‌اکبرهایی که با هدف خاص دنبال می‌ش‌د را می‌دانند. دانشجویان ما فهمیدند که این‌الله‌کبرها با الله‌کبرهای انقلاب ۵۷ فرقی دارد و دیکته شده از طرف دشمن‌های انقلاب است. از سوی دیگر ما شرایط را حاشیه می‌دانستیم و متن را متن، در دانشگاه علم و معرفت و بینش و دانش متن است ولی سیاست‌زدگی متن نیست، حضرت امام(ره) فرموده‌اند دانشگاه‌ها از محصولش بشناسید، اینها کار شبانه‌روزی می‌برد. تدوین آئین‌نامه بورس اصلاحات ۱۸ تیر شد که وزیر و رؤسای دانشگاه‌ها استعفا می‌دهند و آن فاجعه هم رخ می‌دهد و محصول فعالیت سیاسی ما هم می‌شود بر گزاری ۳ هزار نشست انتخاباتی در سال ۹۲ که طی آن از بنی هیچ کسی خون هم نمی‌آید.

پس چرا می‌گویند در دوره شما جو امنیتی وجود داشت؟

مگر می‌شود در جو امنیتی ۱۴۰ هزار تولید علمی داشت؟ وقتی کسی نمی‌تواند رقابت کند مجبور است که تخریب کند. در نشست‌های انتخاباتی سال ۹۲ همه طیف‌ها حضور داشتند و شما یک گزارش نمی‌بینید که درگیری شده باشد، اتفاقاً بیشترین جایگاهی که مناظرات صورت می‌گرفت دانشگاه‌ها بود. جناب آقای روحانی در ملاقاتی که در ابتدای دولت یازدهم با بنده داشتند، گفتند که من بیشتر سخنرانی‌هایم در دانشگاه‌ها بود و به‌رغم اینکه گروه‌های مختلف بودند اما در یک جو کاملاً منطقی مباحث ارائه می‌شد.

در تباط و تشکل‌های دانشجویی و مباحث فرهنگی چه اقداماتی صورت گرفت؟

ما افزایش تشکل‌های دانشجویی را داشتیم، تعداد انجمن‌های علمی را سه برابر افزایش دادیم و به ۶ هزار و ۶۰۰ رساندیم. ما نشاط سیاسی را در دانشگاه حاکم کردیم، ما کاری کردیم که دانشجوی سیاسی باز نشود بلکه سیاسی فهم شود، چون اگر سیاست را نفهمد فریب می‌خورد. وظیفه دانشگاه‌ها این نیست که آدم تربیت کند برای احزاب یا اجازه دهد احزاب پایشان به دانشگاه باز شود. به اعتقاد من دانشگاه مستقل، دانشگاهی است که از نظر سیاسی مستقل از احزاب فعالیت کند و مستقل از غرب باشد ولی

دانشگاه

عکس: جوان

ناگفته‌های کامران دانشجو از ۴ سال وزارت

رتبه علمی ما به‌زودی باید تک‌رقمی شود

برخی معتقدند دانشگاهی مستقل است که در نظام مطلق یاسند.

از سوی دیگر تعداد کلون‌های فرهنگی را از ۱۵۰۰ کلون به ۲۳۰۰ افزایش دادیم با این‌نگاه که فرهنگ ایرانی اسلامی در آن افزایش پیدا کند، تشکل‌های سیاسی را از ۲۰۰ به ۲۵۵ رسانیدم و دانشجو هم از استقلال سیاسی خودش لذت می‌برد و برای همین است که الان دانشگاه‌های ما مرکز است که آرامش توأم با فعالیت دارد.

نشریات دانشجویی را از ۲۲۰۰ به ۵۳۰۰ رساندم، معاونت فرهنگی در دانشگاه وجود نداشت و آن را در ۶۵ دانشگاه ایجاد کردیم. آئین‌نامه کرسی‌های آزاداندیشی که از سال ۷۰ مانده بود فعال و تدوین کردیم و با همه نواقض چیزی حدود ۱۵۰۰ کرسی آزاداندیشی بر گزار شد. دانشگاه‌های مجازی جهان اسلام را تشکیل دادیم، شبکه‌زنان اندیشمند جهان اسلام با تلاش‌های خانم دکتر ماهروزاده ایجاد شد و ایران پایگاه اصلی آن شد و ما مرکز فناوری‌های نانو کشورهای اسلامی نیز شدیم.

یکی از انتقاداتی که برخی به عملکرد شما چه در دولت دهم و چه در دولت جدید وارد می‌دانند، اجرای طرح اسلامی شدن دانشگاه‌ها است، چرا شما با همه این انتقادات اجرای این طرح را دنبال کردید و اکنون نیز از آن دفاع می‌کنید؟

من موضوع اسلامی شدن دانشگاه را در دو بعد محتوای علوم اسلامی و قالب دانشگاه‌های پیگیری می‌کردم. یک بعد محتوای علوم انسانی بود که معتقد بودم باید اسلامی شود و از سوی دیگر من قائل به این بودم که تشکل دانشگاه نیز باید اسلامی باشد و در این زمینه به فرمایش امام(ره) که می‌فرمایند من مضمونش به‌یادم است عمل کردم، ایشان می‌فرماید دانشگاهی اسلامی است که همه عناصر آن اسلامی باشد. مهم‌ترین عنصر دانشگاه از نظر من اعضای هیئت علم است که عنصر تربیت‌کننده دانشجو هستند و در دانشگاه اسلامی اساتید باید قائل به نگاه توحیدی باشند یا حداقل اینکه سکولاریسم را ترویج نکنند.

از سوی دیگر مقام معظم رهبری می‌فرمایند مدیریت‌ها باید برای اسلام در دانشگاه‌ها اصالت قائل شوند و باید مدیر و دانشجو و استاد رعایت احکام اسلامی را بکنند پس این موضوعی اصل در شاخص‌های دانشگاه‌های اسلامی است که به‌اعتقاد

من قالب دانشگاه باید به گونه‌ای باشد که رفتارهای دانشجویان با همدیگر و کارمندان یا یکدیگر کاملاً اسلامی باشد، از سوی دیگر ۱۴ نفر از مراجع گفتند کلون به ۲۳۰۰ افزایش دادیم با این‌نگاه که فرهنگ ایرانی اسلامی در آن افزایش پیدا کند، تشکل‌های سیاسی را از ۲۰۰ به ۲۵۵ رسانیدم و دانشجو هم از استقلال سیاسی خودش لذت می‌برد و برای همین است که الان دانشگاه‌های ما مرکز است که آرامش توأم با فعالیت دارد.

نشریات دانشجویی را از ۲۲۰۰ به ۵۳۰۰ رساندم، معاونت فرهنگی در دانشگاه وجود نداشت و آن را در ۶۵ دانشگاه ایجاد کردیم. آئین‌نامه کرسی‌های آزاداندیشی که از سال ۷۰ مانده بود فعال و تدوین کردیم و با همه نواقض چیزی حدود ۱۵۰۰ کرسی آزاداندیشی بر گزار شد. دانشگاه‌های مجازی جهان اسلام را تشکیل دادیم، شبکه‌زنان اندیشمند جهان اسلام با تلاش‌های خانم دکتر ماهروزاده ایجاد شد و ایران پایگاه اصلی آن شد و ما مرکز فناوری‌های نانو کشورهای اسلامی نیز شدیم.

سر کلاس درس محل درس است نه همسرایی، حالا بیرون می‌یهند هم‌دیگر را می‌بینند بعداً اینکه اسلام دین‌مان را عملی ندکه کنیم، البته در این زمینه قانون هم وجود داشت، مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی را داریم که از سال ۱۶۶ اجرائی شد و من رفتم اجرائیش کنم، قانون بر زمین مانده بود. ۱۴ بند داشت من شروع کردم بند به بند آن را اجرا کردم و گفتم اگر این‌س قانون به درد نمی‌خورد دشواری عالی انقلاب فرهنگی آن را کم لن یکن تک پس

من سلیقه شخصی‌م را اعمال نمی‌کردم. شورای اسلامی شدن دانشگاه‌ها نزدیک به ۸۰۰ مصوبه دارد که من برخی از آنها را تصمص گرفتم اجرا کنم. البته حتی اگر قانون نبود من مطابق با نگاه مراجع جلو می‌رفتم. معتقدم این به زور فرستاندن به بهشت نیست، چراکه حکومت‌ها یکی از کارهایشان این است که برای اداره کشور قانون وضع کنند و بر اجرای آن نظارت کنند و اگر این قانون اجرائش با آن آدم بر خورد کنند، جمهوری اسلامی ایران هم باید قانون وضع کند و قانونش بیاید با اسلام تقاض داشته باشد و حکومت‌ها با وضع و اجرای قوانین اسلامی زمینه به بهشت رفتن افراد را فراهم می‌کنند. ما قانون حجاب و عفاف داریم که باید رعایت شود.

ما پردیس بین‌الملل ایجاد کردیم به‌جای اینکه دانشجویان اینجا بیروند تا جیکستان و مالزی ... در درس بخواند در این پردیس‌های ۲ می‌توانست ۵۰ میلیون تومان به‌جای ۶۰۰ میلیون تومان و با اساتید خود دانشگاه درس بخواند و این هم منبع درآمدی برای دانشگاه شد و هم اینکه سطح آموزش شی در این دانشگاه به مراتب از کشورهایی می‌فرماید دانشگاهی اسلامی است که همه عناصر آن اسلامی باشد. مهم‌ترین عنصر دانشگاه از نظر من اعضای هیئت علم است که عنصر تربیت‌کننده دانشجو هستند و در دانشگاه اسلامی اساتید باید قائل به نگاه توحیدی باشند یا حداقل اینکه سکولاریسم را ترویج نکنند.

از سوی دیگر مقام معظم رهبری می‌فرمایند مدیریت‌ها باید برای اسلام در دانشگاه‌ها اصالت قائل شوند و باید مدیر و دانشجو و استاد رعایت احکام اسلامی را بکنند پس این موضوعی اصل در شاخص‌های دانشگاه‌های اسلامی است که به‌اعتقاد

اگر قانون نیست پس لغوش کنند ضمناً قوانینی که جای دیگر وضع می‌کنند باید در دانشگاه نیز رعایت شود؛ مثل قانون عفاف و حجاب که اگر بیرون ۱۰ درصد اجرا می‌شود در دانشگاه باید صد درصد اجرا شود؛ چرا که اگر دانشگاه اسلامی شد مملکت اسلامی می‌شود.

معیار شما برای انتخاب رؤسای دانشگاه چه بود؟

من یک گروه ۹ تا ۱۲ نفره داشتم که همه آنها از خبره‌های آموزش عالی کشور بودند که تعدادی از آنها معاونین خود بنده و تعدادی هم از بیرون آمدند. این تیم فضای دانشگاه را رصد می‌کرد و هر جا ضعف می‌دید من به گزارش می‌دادم، من یک تیم سه نفره می‌فرستادم برای من گزارش می‌آورد، یک تیم سه نفره دیگر هم به موازات همین‌ها می‌فرستادم و البته همه این کارها به صورت نامحسوس در دانشگاه انجام می‌شد، بدون اینکه کسی بفهمد و کار دانشگاه مختل نکند. در خیلی از موارد هم از مسئولان نهاد رهبری در دانشگاه‌ها مشورت می‌گرفتم. در مجموع اگر به این نتیجه می‌رسیدم که تغییری باید ایجاد شود به آن تیم ۹ نفره می‌گفتم که کلیدیا معرفی کنند، شاخص‌ها را هم به آنها داده بودم. اولین شاخصم این بود که دغدغه دین داشته باشند؛ یعنی چیزی خلاف شرع دیدند نازحت شوند و دوم اینکه از نظر علمی آدمی باشد که کسی نتگوید که این ضعیف است، این داستان‌ها را هم قبول نداشتم که با انتخابات دانشگاه را سر گرم کنم، در هیچ جای دنیا اینطور نیست.

چه انتقاداتی به روش جدید انتخاب رؤسای دانشگاه وارد می‌انید؟

یک دولتی می‌آید و وزیری می‌آورد و می‌خواهد یک‌سری سیاست‌ها را دنبال کند، خب کسی که توسط یک عده دیگر انتخاب می‌شود به من وزیر پاسخگو نیست و این روش انتخاب یعنی این که مسئولیتی که به عهده من است را بر دوش یک عده دیگر می‌اندام و فردا که مجلس از من سؤال می‌کند، می‌گوید من انتخاب نکردم دیگران انتخاب کرده‌اند؛ پس چرا از من سؤال می‌کنید.

شما چند رئیس دانشگاه را تغییر دادید؟

من تا شش ماه اول دوره وزارت هم هیچ رئیس دانشگاهی را تغییر ندادم، البته با جابجایی هم اشتباهه کردم تغییر هم دادیم دو تا سه تا دانشگاه بیشتر ولی دو در کل حدود شاید ۲۵ دانشگاه را تغییر دادم.

نظرتان در رابطه با تعیین دو سرپرست متوالی برای یک دانشگاه چیست؟ چرا شما این کار را نکردید؟

اینکه بزرگترین دانشگاه ما ۶ ماه سرگرم بازی نظر سنجی است که از اول هم می‌دانی چه کسی را می‌خواهی، یک‌جور خارج کردن دانشگاه از متن است و بردن آن به حاشیه است. به هر حال هر انتخاباتی یکسری منافع دارد و اگر مراقبت نکنیم مضرات دارد. این وضعیت دانشگاه را دو قطبی می‌کند که خیلی آفت خطرناکی است. ما باید برای رؤسای دانشگاه بر اساس سیاست‌هایمان اهداف تعریف کنیم که اگر بر خلاف آن عمل کرد تغییریش دهم، در مجموع من این روش را مناسب نمی‌دانم و البته فکر می‌کنم شورای عالی انقلاب فرهنگی نیز به این موضوع رسیده است.

اگر این روند کاهش رشد شتاب علمی که یکی از دلایل استیضاح وزیر علوم است، ادامه داشته باشد فکر می‌کنید چه آسیبی کشور را تهدید کند؟

بحث علم و تولید علم و رشد علم و فناوری در کشور بحثی است که حضرت آقا هر ساله مر تبه در فرمایشاتشان بدان اشاره می‌کنند، پس این از نگاه رهبری که چقدر مهم است. خیلی هم واضح است چون اقتدار کشور به آن بستگی دارد. ما الان قدرت علمی داریم که اقتدار کشور را به همراه دارد که اگر کند شود اقتدار نظام زیر سؤال می‌رود. ضربه‌ای که الان می‌خوریم به خاطر این است که حاشیه‌ها را می‌چسبیم و متن را راه می‌گیریم و برخی هم در این حوض کله آلوده‌های شان را می‌گیرند و می‌خواهند که دانشگاه را از متن به حاشیه ببرند. مگر نمی‌گفتند دولت قبل کاری نکرد؟ مگر نمی‌گویند که سال‌های ۸۴ تا ۹۲ دیگر تکرار نمی‌شود؟ خب باید خودشان کار کنند و کارنامه‌شان را به مردم نشان دهند ولی باید بداندند همه این اقتناح‌ها که الان دارد صورت می‌گیرد برای دوره قبل است چون سد که ظرف چند ماه آماده نمی‌شود، موشک که در عرض چند ماه ساخته نمی‌شود و این نشان می‌دهد کار نامه دولت قبل هم‌هست سبب نبود و رشد شتاب علمی که در دولت قبل ایجاد شد، نباید کند شود.

و سخن آخر...

امیدوارم نتیجه این مذاکرات هسته‌ای به اقتدار بیشتر ما و نظام بینجامد. در آموزش عالی من هم تمام آرزویم این است که عدالت آموزشی برقرار شود، امیدوارم کارنامه دیگران را تخریب و خط‌خطی نکنیم. در دوره وزارت ده‌ها پرونده را برای ارتقا زد من می‌آورد و برخی قصد تخریب دیگران را داشتند، من هم نگاه سیاسی فردی که اثرگذار شود اما بیشتر در حوزه اجرایی اثر گذار بود. امیدوارم آموزش عالی کشور ما رشد داشته باشد و بتوانیم در منطقه رتبه خودمان را حفظ کنیم و دانشگاه بومی ایرانی و اسلامی داشته باشیم.

البته انتظاراتی هم از دولت دارم، دولت‌ها که می‌آیند مکمل هم هستند و نباید همدیگر را تخریب کنند بلکه باید به مطالبات مردم توجه کنند، مطالبات مردم فقط اقتصادی و معیشتی نیست، مطالبات اجتماعی هم هست که دولت باید بدان‌ها بپردازد، مطالباتی چون پایین بودن نرخ باروری کشور، مبارزه با فساد اداری، حل معضل شکاف طبقاتی، برقراری عدالت، تبیین جایگاه خانواده، یکسری مطالبات فرهنگی است مثل مقابله با جنگ نرم، احیای واجب شرعی امر به معروف و نهی از منکر، تحول در نظام آموزش و پرورش، اصلاح فرهنگ عمومی و سبک زندگی، رعایت حقوق بین‌الملل و داشتن روحیه نقدپذیری و تقویت هویت ایرانی اسلامی، مطالبات سیاسی و دفاعی و امنیتی هم مردم دارند مثل داشتن دانش هسته‌ای نه سمبلیک بلکه دانش هسته‌ای که ارزش استراتژیک و اقتصادی داشته باشد، بالاخره چرخ هسته‌ای باید باید بچرخد. مطالبات اقتصادی مثل کنترل تورم، توجه به بهره‌وری، کاهش وابستگی به نفت، مطالبات علمی و فناوری هم وجود دارد مثل توان‌م‌ن کردن معرفت علمی با معرفت دینی، خانواده‌ها می‌خواهند که جوانان‌شان ضمن دانش‌افزایی معرفت دینی‌شان نیز تقویت شود، پرداختن به تربیت معنوی دانشجویان، پیگیری جنبش نرم‌افزاری دانش و فناوری هسته‌ای در دانشگاه‌ها و تبدیل علم به ثروت و ارتباط مؤثر بین دانشگاه و حوزه کاربرد و صنعت افزایش بودجه تحقیقات و استفاده از اساتید جوان. باید سعی کنیم که از ایجاد حلقه‌های بسته در فضای پژوهش دانشجویی جلوگیری کنیم و یادمان باشد ما ملتی هستیم که خمیر مایه انقلاب‌مان معنویت بود.